

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. гр. Д. , 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Д. в публично заседание на втори юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диана Г. Дякова

Членове: Галина Д. Жечева
Жечка Н. Маргенова Томова

при участието на секретаря Павлина Ж. Пенева
като разгледа докладваното от Диана Г. Дякова Въззивно гражданско дело № 20213200500246 по описа за 2021 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е образувано по реда на глава XX от ГПК по жалба рег.№ 264375/10.03.2021 год. на “****“ ЕООД , ЕИК 202041581 ,със седалище и адрес на управление гр.Д.,*** срещу решение №260152/22.02.2021 год. по гр.д.№ 5110/2018 год. год. на Районен съд Д.,с което е отхвърлен предявения от дружеството иск с правно основание чл. 211 във вр. с чл. 203 , ал. 2 , предл. първо от КТ, във вр. с чл. 45 от ЗЗД срещу А. Г. А. , ЕГН *****,от гр.Д.,*** за заплащане на сумата от 4007.31 лв., представляваща обезщетение за умишлено причинени вреди в качеството му на работник и като *** на *** , изразяващи се в заплатена от ищцовото дружество цена за ремонт на поверения му автомобил Влекач ДАФ ФТ ХФ с ДК № *** и полуремарке R-4167-BSC , собственост на испанската фирма Отейза транспорт, за повредите на управляваните превозни средства в община Ирун , Испания , резултат на умишлено разкачване на ремаркетото от влекача и отпътуване с неплътено закачено ремарке , ведно със законната лихва върху главницата от подаване на исковата молба 13.12.2018 год. до

окончателното изплащане, както и сторени разноски в производството в размер на 780.00 лв. адвокатско възнаграждение и 161.00 лв. хонорар вещо лице .

С доводи за необоснованост на обжалвания съдебен акт и постановяването му в отклонение от материалния и процесуалния закон се претендира отмяната му, като спора бъде решен по същество от въззивния съд, който постанови уважаване на осъдителната му претенция за сумата от 4 007.31 лв.

Страната изразява несъгласие с фактическите и правни изводи на първоинстанционният съд по въпросите дали е виновно поведение на работник на дружеството, резултат на което е повредата на притежаваните от него влекач и полуремарке в произшествие от дата 17.07.2018 год., за отстраняване на която са направени ремонти дейности на обща стойност от 4 007.31 лв.

Въззиваемата страна А. Г. А. счита жалбата за неоснователна и настоява да не бъде уважавана, тъй като отхвърлянето ѝ е постановено от Районен съд Д. в съответствие със събраните по делото доказателства.

Жалбата е неоснователна въз основа на фактически констатации и правни изводи, както следва:

Обжалваното решение е постановено по иск на работодател за осъществяване по съдебен ред на имуществената отговорност на работника за имуществена вреда , която е причинена умишлено, черпещ правното си основание в разпоредбата на чл. 211 от КТ , във връзка с чл. 203 ал.2 пр. II-ро от КТ , във връзка с чл. 45 от ЗЗД.

Същият е основан на твърдения, че страните са били в трудовоправни отношения за времето от 11.05.2018 год. до 26.07.2018 год., като ответникът е заемал длъжността “*** на ****” . На дата 17.07.2018 год. в община Ирун , Испания работникът управлявал служебно поверения му влекач ДАФ ФТ ХФ с ДК № *** , собственост на дружеството-ищец , към който закачил полуремарке R-4167-BSC , собственост на испанската фирма “Отейза транспорт”. С Качването на ремаркетото към влекача се осъществява чрез качване на лафета на ремаркетото с болт на влекача, за което се изисква да

бъдат повдигнати възглавниците на влекача посредством бутон в кабината на влекача и след това спуснати до пълното им скачване .За проверка на скачването се прави маневра назад до пълното закопчаване на лафета на ремаркетото с болта на влекача.Първоначално А. е закачил ремаркетото в базата на испанската фирма и изминал повече от 90 км. до базата , където е трябвало да бъде натоварен . Пристигайки в базата в индустриална зона Заиса , без причина и умишлено А. е разкачил ремаркетото от влекача и е отпътувал с неплътнo закачено ремарке , предвиждайки неблагоприятните последици от поведението си,опасността за участниците в движението и съзнавайки ,че може да причини вреди за работодателя си .След натоварването , по време на пътуването по магистрала AP8, полуремаркетото се е откачило от влекача , в резултат на което влекачът и ремаркетото са били увредени .Влекачът е бил със спукан резервоар , сонда и щети по калниците , а полуремаркетото с повреден десен борд .За отстраняване на щетите ищецът е заплатил сума общо в размер на 4007.31 лева .

Претенцията е оспорена от работника с отговора на исковата молба.Посочил е ,че е неоснователна,тъй като извършил необходимите действия , проверки и тествания на системите,както и съответните маневри.

Не е спорно между страните, че по време на действие на сключения между страните трудов договор и на дата 17.07.2018 год.,ответникът е управлявал в Испания влекач,собственост на дружеството-ищец и прикачено към него полуремарке,собственост на испанска фирма,партньор на ищеца,като след като е бил натоварен в индустриална зона Заиса , община Ирун , Испания потеглил на път и е настъпило произшествие,при което полуремаркетото се е откачило от влекача .Със свое писмо Отеза Транспорт е уведомила ищеца за инцидента на дата 17.07.2018 год.Посочено е ,че влекачът прикачил в тяхна база полуремарке и и така изминал разстояние от 95 км.След натоварване в индустриалната зона потеглил по автомагистрала,където полуремаркетото се откачило,опряло се на земята.Ситуацията причинила щети,поставила в опасност участници в движението и наложила прехвърляне на товара. Съобразно заключение на вещото лице,изготвило назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, по счетоводни данни на дружеството,то е заплатило ремонти дейности по процесните влекач и полуремарке,както следва: сумата от

1 352.93 евро с левова равностойност 2 646.10 лв. по фактура от 25.10.2018 год. на испанската фирма Отеза Транспорт на дата 12.11.2018 год.,чрез прихващания на вземания на ищеца от посочената фирма.;сумата от 205.75 евро с левова равностойност 402.41 лв. по фактура от 20.07.2018 год. с вземания на ищеца от фирма Комерсио Кануто,ремонтирала товаро-превозната техника и сумата от 958 лв. по банков път на “ТТ Сервиз“ООД на дата 29.11.2018 год., ремонтирала товаро-превозната техника.

Вещото лице,изготвило назначената по делото съдебно-техническа експертиза е посочило в заключение какви са действията по скачване на полуремарке към влекач,от кого се извършват;на какви причини,може да се дължи неправилното скачване;възможностите при неправилно скачване на полуремаркетото към влекача ,водачът да не разбере по време на движение на двете ППС,че то е неправилно;възможностите за предвижване при неправилно скачване;разстоянието,което може да бъде изминато от двете ППС при неправилно скачване. Вещото лице е разгледало възможни хипотези и причини,част от които изключително редки, при допускания за техническото състояние на превозните средства , поведението на ***а и извършвани от него действия или пропуски ,както и разстоянието,което е било изминато.Изложило е пред съда,че точен отговор за механизма на настъпване на повредите,дали конкретното произшествие на 17.07.2018 год.

е причинено в резултат на техническа неизправност на превозните средства или е налице човешка намеса ,не може да даде по причина липсата на извършен оглед и снимки на ПТП и на ППС непосредствено след произшествието от компетентните органи или от него самия,респ.застраховател ,както и на конкретни данни по делото за състоянието на ППС и извършените ремонти,направени профилактични прегледи:на колко километра са били правени и дали изобщо са били правени.Част от причините за настъпилото произшествие са установими единствено от протокол за оглед на пътнотранспортното произшествие,документиращ състоянието на превозните средства и отделните им части към този момент. На ищеца е била предоставена възможност да представи допълнителна информация от испанските власти за произшествието,респ.застрахователя ,както и техническа документация на превозните средства,което да послужи за изготвяне на допълнителна експертиза.Дружеството е представило единствено технически паспорт ,с

положен стикер за извършен годишен технически преглед на дата 13.06.2018 год.,но без доклад от прегледа за състоянието полуремаркетото /налични за предходите годишни прегледи/.

Въз основа на тези данни,съдът заключил,че не са налице предпоставки за ангажиране пълната имуществена отговорност на ответника ,поради непредставянето на доказателства по делото за техническото състояние превозните средства;доказателства установяващи настъпване на претендираните вреди- повреди на влакача и полуремаркетото при произшествието ,а такива не следват от фактурираните ремонти дейности;умишленото причиняване на вредите от страна на ответника А.- какви са били предприетите действия от водача на моторното превозно средство преди настъпване произшествието-откачане на полуремаркетото от влакача ,какви действия са предприети при извършване на закачването,преглед на устройството , натоварването на товара .

Изводите на първоинстанционния съд са в съответствие с материалния и процесуалния закон.

Отговорността по иск по чл. 203, ал. 2 КТ е предпоставена от съществуващо валидно трудово правоотношение между страните към датата на която се претендира да е извършен деликта и наличие на качеството работник/служител у лицето, причинило вредата чрез неправомерните си действия към датата на деликта и се определя от гражданските закони. Посочената разпоредба възпроизвежда фактическия състав на деликта по чл. 45, ал. 1 ЗЗД за наличие на деяние; противоправност на деянието; вреда; причинна връзка между вредата и поведението /действие или бездействие/ на определено лице, като нормира три хипотези - вредата е причинена умишлено, вредата е в резултат на престъпление, вредата е причинена не при или по повод изпълнението на трудови задължения. Определящото и при трите хипотези е пряка причинна връзка между вредата и конкретно проявление на определено лице. Отговорността по чл. 203 ал.2 от КТ е обусловена от наличието на една от три предпоставки:умисъл,всички форми на вината,когато деянието е престъпление и неполагане на дължимата грижа,когато вредата е причинена не при или по повод изпълнението на

трудовите задължения, като в първите два случая формата на вината подлежи на доказване, а в третия се предполага. Когато вредите са причинени небрежно или причината за тяхното настъпване е неустановима, работникът отговаря по реда на чл. 203 ал. 1 от КТ. Всички обективни и субективни материални предпоставки (юридически факти), обуславящи възникването на пълна имуществена отговорност на работника или служителя по чл. 211 във връзка с чл. 203, ал. 2 КТ във връзка с чл. 45, ал. 1 ЗЗД, следва да бъдат установени чрез пълно и главно доказване от работодателя по правилата, предписани в чл. 154, ал. 1 ГПК.

По делото не са събрани конкретни доказателства за обстоятелствата, при които е настъпило произшествието с процесната превозна техника, състоянието ѝ към този момент и поведението на водача на ПТС, заключението на вещото лице разглежда вероятности, борави с предположения, а от данните по делото не може да се направи извод, че ответникът е действал противоправно, осъзнавайки вредните последици, които ще настъпят от действията му, целейки или допускайки настъпването на вредоносния резултат.

След като всички предпоставки за реализиране на отговорността по чл. 203 ал. 2 от КТ са в доказателствена тежест на работодателя, който не ги е установил, претенцията му не може да бъде уважена.

Този извод обжалваното решение съдържа, поради което и на основание чл. 271 ал. 1 от ГПК, въззивният съд следва да го потвърди.

С оглед изхода по спора във въззивната инстанция-неоснователност на подадената жалба, в тежест на въззивника следва да бъде възложена отговорността за направата на разноски от срещупоставената му страна-заплатено адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 780 лв. Отправеното възражение по чл. 78 ал. 5 от ГПК не следва да бъде уважено-предвидения минимум по чл. 7 ал. 2 т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения възлиза на сумата от 510.51 лв.; делото е с фактическа и правна сложност, значителен обем от доказателства, а заплатеното възнаграждение е съответно на положените от процесуалния представител усилия в защита интереса на клиента-депозирал е подробни писмен отговор на въззивната жалба и писмени бележки, както и се

е явил в съдебното заседание.

По тия съображения,съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №260152/22.02.2021 год. по гр.д.№ 5110/2018 год. год. на Районен съд Д..

ОСЪЖДА “****“ ЕООД , ЕИК 202041581 ,със седалище и адрес на управление гр.Д.,*** ДА ЗАПЛАТИ на А. Г. А. , ЕГН *****,от гр.Д.,*** сумата от 780 лв.,съставляваща сторени съдебно-деловодни разноси за въззивното производство.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____